

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 367/08-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. februára 2009 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka v konaní o sťažnosti V. O., N., zastúpeného advokátom JUDr. M. A., B. B., vo veci namietaného porušenia jeho práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom v súvislosti s konaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 29. februára 2008 takto

r o z h o d o l :

1. Právo V. O. podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom v súvislosti s konaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 29. februára 2008 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Okresná prokuratúra Žiar nad Hronom je **p o v i n n á** uhradiť V. O. trovy právneho zastúpenia v sume 263,53 € (slovom dvestošesťdesiattri eur a päťdesiattri centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. A., B. B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Vo zvyšnej časti sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. I. ÚS 367/08 z 5. novembra 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť V. O., N. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. M. A., B. B., v ktorej namieta porušenie svojho práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnej prokuratúry Žiar nad Hronom (ďalej len „okresná prokuratúra“) v súvislosti s konaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 29. februára 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznesením Prezídia Policajného zboru, Úradu justičnej a kriminálnej polície Policajného zboru Banská Bystrica (ďalej len „vyšetrovateľ“) sp. zn. ČVS: KRP-85/OVK-BB-2007 bolo proti sťažovateľovi vznesené obvinenie pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 a 3 písm. b) Trestného zákona.

Uznesením Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Tp 9/08 z 10. januára 2008 bol sťažovateľ vzatý do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku.

Sťažovateľ podaním z 29. februára 2008 adresovaným okresnej prokuratúre požiadal o prepustenie z väzby na slobodu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 798/07. Prokurátor okresnej prokuratúry na túto žiadosť reagoval až listom z 15. augusta 2008, v ktorom sťažovateľovi oznámil, že jeho žiadosti nevyhovelo a odstúpil ju na ďalšie konanie okresnému súdu.

Okresný súd v II. bode výroku uznesenia sp. zn. 2 T 125/08 z 21. augusta 2008 zamietol sťažovateľovu žiadosť o prepustenie na slobodu z 29. februára 2008. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ 28. augusta 2008 sťažnosť. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 5 To 274/08 zo 16. septembra 2008 rozhodol tak, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 2 T 125/08 v II. bode výroku zrušil a okresnému súdu uložil povinnosť, aby v zrušenej časti znovu konal a rozhodol. Okresný súd následne *„na základe tohto rozhodnutia“* nariadil v uvedenej veci verejné zasadnutie na 20. október 2008.

Podľa sťažovateľa nečinnosťou okresnej prokuratúry v čase od podania jeho žiadosti o prepustenie na slobodu z 29. februára 2008 do 15. augusta 2008 (oznámenie okresnej prokuratúry o odstúpení žiadosti na ďalšie konanie a rozhodnutie okresnému súdu) mu bolo *„odopreté právo na urýchlené rozhodovanie o zákonnosti môjho (sťažovateľovho, pozn.) pozbavenia slobody garantovaného v čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“*.

Sťažovateľ v čase nečinnosti okresnej prokuratúry podal 28. mája 2008 ďalšiu žiadosť o prepustenie na slobodu, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 0 Tp 9/08 zo 6. júna 2008 tak, že ju zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ 10. júna 2008 sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že v uvedenej veci nebolo dovedy rozhodnuté o jeho predchádzajúcej žiadosti o prepustenie na slobodu z 29. februára 2008. Krajský súd uznesením sp. zn. 2 Tpo 79/08 z 26. júna 2008 zamietol sťažovateľovu sťažnosť ako nedôvodnú *„pričom dôvody sťažnosti sú citované v tomto uznesení, ale odôvodnenie k nim chýba“*.

V poradí tretiu žiadosť o prepustenie na slobodu sťažovateľ podal 1. júla 2008. Okresný súd o tejto žiadosti rozhodol pri predbežnom prerokovaní obžaloby uznesením sp. zn. 2 Tp 125/08 z 21. augusta 2008.

Sťažovateľ sa následne podaním z 13. augusta 2008 obrátil na okresnú prokuratúru so žiadosťou o preskúmanie postupu dozorujúceho prokurátora. Odpoveď Krajskej

prokuratúry v Banskej Bystrici na túto žiadosť mu bola doručená 9. septembra 2008 a z jej obsahu vyplýva, že „zo strany dozorujúceho prokurátora došlo k pochybeniu pri vybavovaní mojich (sťažovateľových, pozn.) žiadostí o prepustenie z väzby na slobodu“.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví, že okresná prokuratúra v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 798/07 o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu z 29. februára 2008 porušila jeho právo na urýchlené rozhodovanie o väzbe podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, prikáže okresnému súdu, aby „vydal opatrenie, ktorým by neodkladne“ ho prepustil na slobodu, alebo „v alternatíve aby sám Ústavný súd Slovenskej republiky vydal rozhodnutie, ktorým neodkladne“ ho prepustí na slobodu, prizná mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 50 000 Sk a náhradu trov konania v sume 7 939 Sk.

Okresná prokuratúra sa k sťažnosti sťažovateľa vyjadrila na základe výzvy ústavného súdu podaním sp. zn. 1 Pv 798/07 z 10. decembra 2008, v ktorom popísala skutkový stav v predmetnej veci takto: „Sťažovateľ v zastúpení svojím obhajcom JUDr. Milanom Antalom dňa 29. 2. 2008 podal Okresnej prokuratúre v Žiari nad Hronom žiadosť o prepustenie z väzby, ktorá bola doručená dňa 4. 3. 2008 (príloha č. 4).

Opätovne dňa 28. 5. 2008 bola Okresnej prokuratúre v Žiari nad Hronom doručená žiadosť V. O. o prepustenie z väzby (príloha č. 5), ktorej dozorujúci prokurátor nevyhovel a dňa 5. 6. 2008 ju predložil na rozhodnutie Okresnému súdu v Žiari nad Hronom (príloha č. 6).

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 0Tp 9/08 zo dňa 6. 6. 2008 bola žiadosť V. O. z 28. 5. 2008 o prepustenie z väzby zamietnutá (príloha č. 7).

Sťažnosť V. O. z 11. 6. 2008 (príloha č. 8) a sťažnosť podaná jeho obhajcom z 11. 6. 2008 (príloha č. 9) bola zamietnutá uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2Tpo 79/08 z 26. 6. 2008 ako nedôvodná (príloha č. 10).

Dozorujúci prokurátor dňa 5. 6. 2008 predložil Okresnému súdu v Žiari nad Hronom návrh na predĺženie lehoty trvania väzby podľa § 76 odsek 2 Trestného poriadku do 8. 10. 2008 (príloha č. 11).

Rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 0Tp 9/2008 zo 6. 6. 2008 bol návrh prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby V. O. zamietnutý (príloha č. 12).

Na základe sťažnosti okresnej prokurátorky z 11. 6. 2008 (príloha č. 13) Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 2Tpo 81/08 z 26. 6. 2008 zrušil uznesenie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 0Tp 9/08 zo 6. 6. 2008 o zamietnutí návrhu na predĺženie väzby a rozhodujúc sám podľa § 72 ods. 1, 2 Trestného poriadku a § 76 odsek 2 Trestného poriadku predĺžil lehotu trvania väzby sťažovateľa do 31. 8. 2008 (príloha č. 14).

V. O. v zastúpení svojim obhajcom JUDr. M. A. dňa 2. 7. 2008 doručil Okresnej prokuratúre v Žiari nad Hronom ďalšiu žiadosť o prepustenie sťažovateľa z väzby z 1. 7. 2008 (príloha č. 15).

Dňa 11. 8. 2008 bola Okresnému súdu v Žiari nad Hronom podaná obžaloba pod sp. zn. IPv 798/07-244 (príloha č. 16).

Žiadosti o prepustenie z väzby z 29. 2. 2008 a 1. 7. 2008 dozorujúci prokurátor predložil Okresnému súdu v Žiari nad Hronom na rozhodnutie dňa 15. 8. 2008 (príloha č. 17).

Okresný súd v Žiari nad Hronom o žiadostiach sťažovateľa z 29. 2. 2008 a 1. 7. 2008 rozhodol uznesením sp. zn. 2T 125/08 z 21. 8. 2008, kde v bode II. podľa § 244 ods. 5 Trestného poriadku ponechal sťažovateľa vo väzbe a podľa § 72 ods.1, 2 Trestného poriadku a § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby zamietol (príloha č. 18).

Na základe sťažnosti V. O. a spol. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 5To 274/08 zo 16. 9. 2008 zrušil uznesenie Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 2T 125/08 z 21. 8. 2008 v bode II. výroku tohto uznesenia a uložil Okresnému súdu v Žiari nad Hronom, aby v zrušenej časti znovu konal a rozhodol (príloha č. 19).

Okresný súd v Žiari nad Hronom uznesením sp. zn. 2T 125/08 z 20. 10. 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 20. 10. 2008 prepustil sťažovateľa V. O. z väzby na slobodu (príloha č. 20).“

Podľa okresnej prokuratúry je z popísaného skutkového stavu zrejmé, že „dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom o žiadostiach sťažovateľa a jeho

obhajcu z 29. 2. 2008 a 1. 7. 2008 nekonal bez meškania tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 79 ods. 3 Trestného poriadku, o žiadostiach nerozhodol, nepredložil ich bez meškania so svojim stanoviskom a návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie.

Obhajca sťažovateľa JUDr. M. A. dňa 14. 8. 2008 doručil Okresnej prokuratúre v Žiari nad Hronom žiadosť o preskúmanie postupu dozorujúceho prokurátora, v ktorej poukazoval na to, že mu nebolo oznámené stanovisko prokurátora k žiadostiam o prepustenie sťažovateľa z väzby na slobodu z 29. 2. 2008 a 1. 7. 2008 (príloha č. 21). Žiadosť bola predložená Krajskej prokuratúre Banská Bystrica s vyjadrením dozorujúceho prokurátora (prílohy č. 22 a 23).

Krajská prokuratúra Banská Bystrica dňa 9. 9. 2008 obhajcovi sťažovateľa pod sp. zn. 3KPt 867/07 oznámila, že zo strany dozorujúceho prokurátora došlo k pochybeniu pri vybavovaní žiadostí o prepustenie z väzby na slobodu a že o jeho pochybení bude rozhodnuté v zmysle Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry v znení neskorších predpisov.

Dovoľujem si poznamenať, že v intenciách vyššie uvedených zistení som dňa 8. 9. 2008 podala Disciplinárnej komisii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky návrh na začatie disciplinárneho konania proti dozorujúcemu prokurátorovi, ktoré v súčasnej dobe prebieha pod spisovou značkou XV/6 Spr 8/2008.“.

V závere svojho vyjadrenia okresná prokuratúra uviedla, že návrh sťažovateľa na vyslovenie porušenia jeho práva podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom okresnej prokuratúry v súvislosti s jeho žiadosťou o prepustenie na slobodu z 29. februára 2008 „možno považovať za opodstatnený“.

Vzhľadom na to, že uznesením okresného súdu sp. zn. 2 T 125/08 z 20. októbra 2008 bol sťažovateľ prepustený na slobodu, okresná prokuratúra považuje jeho návrh v časti, v ktorej požiadal o prepustenie na slobodu, za bezpredmetný.

Okresná prokuratúra považuje návrh sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v sume 50 000 Sk za neopodstatnený, pretože „Z viacerých rozhodnutí súdov v trestnej veci sťažovateľa vyplýva, že väzba sťažovateľa v prípravnom

konaní bola dôvodná a v súlade so zákonom. Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení sp. zn. 2Tpo 9/08 z 24. 1. 2008 v dôvodoch konštatuje naplnenie dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a, b, c, Trestného poriadku. Záonné dôvody väzby vyplývajú aj z uznesenia Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 0Tp 9/08 zo 6. 6. 2008 a uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. Tpo 79/08 z 26. 6. 2008 a sp. zn. 2Tpo 81/08 z 26. 6. 2008 o predĺžení lehoty trvania väzby sťažovateľa do 31. 8. 2008.

Keďže z uvedených rozhodnutí súdov vyplýva, že väzba sťažovateľa bola zákonná a dôvodná, nemohlo pochybenie dozorujúceho prokurátora tým, že nepredložil žiadosť sťažovateľa z 29. 2. 2008 na rozhodnutie súdu bez meškania, spôsobiť nezákonnosť a nedôvodnosť väzby. V dôsledku toho nemohla a nevznikla sťažovateľovi porušením jeho základných práv žiadna ujma, lebo súdy v čase podania jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 29. 2. 2008 viackrát rozhodovali o dôvodnosti a trvaní jeho väzby a vo všetkých uzneseniach konštatovali, že väzba je dôvodná a zákonná.“.

Okresná prokuratúra v závere svojho vyjadrenia uviedla, že súhlasí s priznaním náhrady trov konania sťažovateľovi.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde vo veci sťažnosti sťažovateľa upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci. V dôsledku toho senát predmetnú sťažnosť prerokoval na svojom zasadnutí bez prítomnosti účastníkov, ich zástupcov a verejnosti len na základe písomne podaných stanovísk účastníkov a obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola

vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru každý, kto bol pozbavený slobody zatknutím alebo iným spôsobom, má právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd urýchlene rozhodol o zákonnosti jeho pozbavenia slobody a nariadil prepustenie, ak je pozbavenie slobody nezákonné.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho práva na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti jeho väzby podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru postupom okresnej prokuratúry v súvislosti s rozhodovaním o jeho žiadosti o prepustenie z väzby z 29. februára 2008.

Požiadavku neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby ustanovuje výslovne § 79 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého má obvinený právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Právo podľa čl. 5 ods. 4 dohovoru, ktorého porušenie sťažovateľ namietal v sťažnosti, je aj právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne alebo urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie, ak je táto nezákonná (obdobne napr. III. ÚS 7/00). Ústavný súd v prípadoch, v ktorých sa zaoberal požiadavkou urýchlenosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby, judikoval, že aj keď sa jednotlivé lehoty z hľadiska požiadaviek neodkladnosti alebo urýchlenosti posudzujú podľa všetkých okolností prípadu, spravidla lehoty rátané na mesiace sú príliš dlhé a nevyhovujú požiadavke rýchlosti (obdobne napr. III. ÚS 7/00, I. ÚS 18/03). V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že požiadavke neodkladnosti rozhodovania o žiadosti o prepustenie z väzby v zmysle čl. 17 ods. 2 a 5 ústavy a čl. 5 ods. 4 dohovoru nezodpovedá

lehota počítaná na mesiace, ale na týždne. Tejto požiadavke preto spravidla nemôže zodpovedať lehota konania presahujúca na jednom stupni súdu dobu jedného mesiaca a ani nečinnosť trvajúca týždne.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že väzba má mať striktné obmedzené trvanie, a preto má byť zaručená možnosť jej kontroly v krátkych intervaloch. V texte čl. 5 ods. 4 dohovoru použitý anglický výraz „speedily“ a francúzsky výraz „a bref délai“ (v slovenskom preklade „urýchlene“) jasne indikuje, čo musí byť v danom prípade hlavným predmetom záujmu. Aké časové obdobia budú akceptovateľné a aké nie, bude zrejme závisieť od konkrétnych okolností (Bezichieri z roku 1989, A-164, § 21, Neumeister z roku 1968, A-8, § 24 a Sanchez – Reisse z roku 1986, A-107, § 55).

Zo skutkového stavu v predmetnej veci vyplýva, že okresnej prokuratúre bola 4. marca 2008 doručená žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby z 29. februára 2008. Po doručení žiadosti sťažovateľa bolo povinnosťou okresnej prokuratúry preskúmať túto žiadosť, konfrontovať ju s príslušným spisovým materiálom a následne podľa § 79 Trestného poriadku rozhodnúť o spôsobe ďalšieho postupu v tejto veci. Okresnej prokuratúre rozhodovanie o žiadosti o prepustenie z väzby z 29. februára 2008 trvalo 164 dní (od doručenia žiadosti 4. marca 2008 až do jej predloženia okresnému súdu 15. augusta 2008). Podľa ústavného súdu túto dobu rozhodovania okresnej prokuratúry o žiadosti sťažovateľa o prepustenie z väzby nemožno označiť za vyhovujúcu požiadavke rýchlosti rozhodovania o zákonnosti väzby sťažovateľa zakotvenej v čl. 5 ods. 4 dohovoru.

S ohľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že postupom okresnej prokuratúry v súvislosti s konaním o žiadosti o prepustenie z väzby z 29. februára 2008 došlo k porušeniu sťažovateľovho práva na urýchlené rozhodnutie o zákonnosti jeho väzby zaručeného v čl. 5 ods. 4 dohovoru.

III.

Podľa čl. 127 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovanie v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby prikázal okresnému súdu prepustiť ho z väzby na slobodu alebo aby sám neodkladne rozhodol o jeho prepustení na slobodu. Zo spisového materiálu v tejto veci vyplýva, že sťažovateľ bol na základe uznesenia okresného súdu z 20. októbra 2008 prepustený na slobodu. Z tohto dôvodu sa rozhodovanie o tejto časti návrhu sťažovateľa stalo bezpredmetným.

Sťažovateľ ústavný súd požiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 1659,70 € (50 000 Sk), ktoré osobitne v sťažnosti neodôvodnil.

Podľa zistenia ústavného súdu v období po podaní žiadosti o prepustenie z väzby z 29. februára 2008 až do 15. augusta 2008 bola zákonnosť a dôvodnosť sťažovateľovej väzby preskúmaná v konaní o návrhu na predĺženie jeho väzby, v ktorom okresný súd rozhodoval uznesením sp. zn. 0 Tp 9/08 zo 6. júna 2008 a krajský súd uznesením sp. zn. 2 Tpo 81/08 z 26. júna 2008 (v predmetnom konaní bola väzba sťažovateľa predĺžená do 31. augusta 2008), a taktiež v konaní o jeho ďalšej žiadosti o prepustenie z väzby z 28. mája 2008.

Žiadosť sťažovateľa o prepustenie z väzby na slobodu z 28. mája 2008 obsahovala identické dôvody ako jeho predchádzajúca žiadosť z 29. februára 2008. Okresný súd, bez vedomosti existencie žiadosti sťažovateľa z 29. februára 2008, v konaní o žiadosti

o prepustenie z väzby z 28. mája 2008 rozhodol uznesením sp. zn. 0 Tp 9/08 zo 6. júna 2008, ktoré bolo potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 79/08 z 26. júna 2008.

Z uvedeného vyplýva, že v období nečinnosti okresnej prokuratúry v konaní o žiadosti o prepustenie z väzby z 29. februára 2008 došlo k opätovnému preskúmaniu zákonnosti a dôvodnosti jeho väzby v rámci dvoch ďalších konaní, čo podľa ústavného súdu malo vplyv aj na mieru, resp. intenzitu zásahu do sťažovateľom označeného práva. Vzhľadom na uvedené okolnosti je podľa názoru ústavného súdu pre sťažovateľa dostatočnou satisfakciou vyslovenie porušenia jeho práva, a preto sťažovateľovi finančné zadost'učinenie nepriznal.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1, § 11, § 13 ods. 3, § 14 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb s tým, že predmet konania podľa čl. 127 ústavy pred ústavným súdom, ktorým sú základné práva a slobody, porušenie ktorých sťažovateľ namieta, v zásade nie je oceníteľný peniazmi. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v období od 1. januára 2008 v konaní pred ústavným súdom predstavuje 105,42 € (3 176 Sk) a hodnota režijného paušálu 6,34 € (191 Sk).

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľom uplatnená náhrada trov konania v sume 263,53 € (7 939 Sk) predstavujúca súčet odmeny za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2008 (príprava a prevzatie veci, písomné podanie na súd) režijného paušálu a dane z pridanej hodnoty neodporuje platným právnym predpisom. Ústavný súd preto rozhodol tak, že sťažovateľovi priznal náhradu trov konania v celej ním uplatnenej sume.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2009